De Buitenband

Orgaan van de Vereniging van Gepensioneerden ANWB

Elfde jaargang
maart 1991
Verschijnt 4x per jaar

Eindredactie
Bram Roozendaal

Redactiecommissie
Tine den Boer
Koos van Drunen
Jan Korstjens
Puck de Rover

Vaste medewerkers
Jaap Jasperen
Paul van der Meij
Ciska Paanakker
Harry de Vré
Mario Wijnvoord

Produktie
Zet- en drukwerk
Den Haag Offset B.V.

Bestuur VG-ANWB
mw. F.J. Noordervliet, voorzitter
J. van Drunen, vice-voorzitter
mw. H. Brehler, secretaris
mw. G.N. Borsje, 2e secretaris
P.C. Jurgens, penningmeester
W.A. Rombout, lid

Secretariaat
Mgr. Bekkerslaan 821
2286 EJ Rijswijk
Tel. 070 - 393 87 19

Postrekening
t.n.v. Bestuur VG-ANWB
onder nr. 3816027

Kopij voor
het volgende nummer
uiterlijk 1 november
naar de redactie
A.S. Roozendaal
Breitnerlaan 358
2596 HJ 's-Gravenhage
Tel. 070 - 328 06 29

ALARMCENTRALE

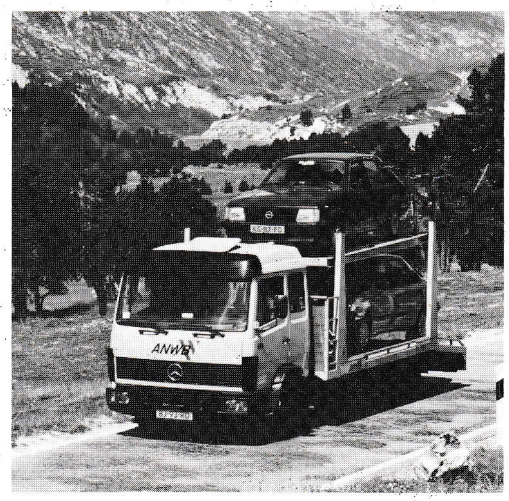

De audio-visuele dienst van de ANWB biedt ons een videofilm aan. Een spectaculair kijkje achter de schermen van de Alarmcentrale. Van pechmelding tot en met repatriëring. Vijftien minuten film als 'warming up' voor de 12de Algemene Ledenvergadering van onze vereniging. Zaterdag 23 maart wordt u ervoor verwacht in het Bedrijfsrestaurant van het ANWB-hoofdkantoor in Den Haag. Om half elf staat de koffie klaar. Om elf uur begint de film en aansluitend de vergadering. Zie daarvoor pag. 8-9.

NAAR DE STATES

Een afscheid op Schiphol. Eén van de honderdduizenden. Niks bijzonders. Maar hier staat Claasje van Oosterwijk (rechts), gereed om naar de States te vliegen. En Claasje is 91 jaar. Ze woont in Huize Royal in Scheveningen. Maar met een gerust hart is ze die beschermde omgeving uitgestapt voor de grote reis naar St. Claire Shores bij Detroit. Niet helemaal ongewis, want Tine den Boer (links) gaat mee en 'onze Nes', haar jongste zoon. Voor de tickets, om het woord te doen en voor de bagage. Maar 'all about Claasje', zoals blijkt op pag. 6-7.

OOM DAGOBERT

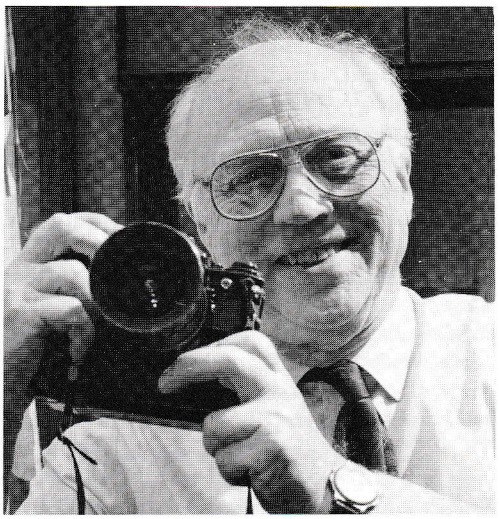

Postzegelboekjes uit de muur trekken als een nasibal en een kroket. Maar niet opeten, niet ermee frankeren. Bewaren, wegleggen, er niet meer naar omkijken. En dan opeens een klein vermogen hebben. Oom Dagobert Duck in postzegels. Geen verhaaltje, maar werkelijkheid. Harry de Vré, bekend van foto en film. Veertig jaar de bondschroniqueur in celluloid. Maar privé verzamelaar van camera's, van postzegels. En speculant in aandelen, 'à la baisse, à la hausse'. Een man die een gokje waagt en toch op zeker speelt. Op pag. 4-5.

ANWB

Pensioen Privé

Het grote leed van de wereld hebben we met z'n allen, 't kleine leed heb je privé. En vaak lijkt dat dan te groot om te dragen. Op de koude donderdag van 7 februari hebben familie, vrienden en oud-collega's dat gevoel gehad bij de crematie van Joop Meijer. Net twee weken voor z'n 70ste verjaardag hield zijn hart ermee op. Tijdens een familiefeestje in Eindhoven, waar hij met z'n vrouw nog een dansje maakte. Joop Meijer was chef van de Huisdrukkerij in Voorschoten en een leven lang ANWBer.

Vrolijker nieuws nu. Uit de Betuwe, uit Ochten. Daar vieren Henk de Kiewit (77) en Els Aertsen (75) straks niet alleen Koninginnedag, maar op 30 april ook hun vijftig jarig huwelijksfeest met kinderen en kleinkinderen. Wat verder in het voorjaar doen ze het nog eens dunnetjes over in een bekend bungalowpark met tropisch zwembad. Henk is meer dan 20 jaar bij de ANWB geweest als Chef van de Hoofdkas in wat we nog altijd GV1 noemen.

Oorspronkelijk komen beiden uit Rotterdam, van Hillegersberg, waar ze elkaar ook leerden kennen. Op de tennisbaan, waar Els uitkeek naar nieuwe leden en in Henk meteen een partner zag. Zij is nog altijd de sportiefste van de twee, elke week gymnastiek en zwemmen. Henk houdt zijn conditie bij op de hometrainer. Zo willen ze het lang volhouden en genieten van hun bungalow.

Ook Frits Gutlich (73) en Marda de Voogd hebben de drukke Randstad vaarwel gezegd om rustiger en gezonder buiten te wonen. Al in 1968. Zij hebben het toen in Holten gevonden en zouden er voor geen goud meer weg willen. Frits en Marda waren op 21 februari

veertig jaar getrouwd. En voor wie het niet meer weten, Frits was van '53 tot '82 achtereenvolgens Hoofd Hollerith en Chef Mechanische Administratie, waarmee hij nog juist het tijdperk van de computer binnenstapte.

Op 23 februari was het veertig jaar geleden dat Hubert Briedé (66) en Diny Verhulsdonk voor de Haagse ambtenaar van de Burgerlijke Stand een levenslang contract sloten. Eeuwige trouw en bijstand, die vooral betekenis kregen toen Hubert door een sluipende ziekte werd overvallen. Precies na 25 jaar chef en ziel van het Haagse reisbureau te zijn geweest, moest hij in '87 afscheid nemen. Maar monter zei hij mij, dat hij doorvecht, dat de neuroloog tevreden is en dat er goede momenten zijn waarop hij de fiets pakt en soms een autorit maakt. Hubert en Diny hebben elkaar al in '46 leren kennen. Een vriendin, die een vriendje bij het voetballen had, het oude HBS, lokte haar op een vriendelijke zondag mee naar een wedstrijd. En daar zag ze een watervlug keepertje onder de lat staan. 'Ik was meteen weg van hem,' bekent ze eerlijk. Omdat Hubert bij de KLM ging werken, verhuisden ze naar Amsterdam en Hubert sportief naar die andere amateur-eerste-klasser, AFC. Ook nadat ze in '62 voor de ANWB teruggingen naar Den Haag, bleef hij bij AFC voetballen. Nog tot zo'n tien jaar geleden bij de veteranen. De banden met AFC zijn er nog steeds. Zoals ze er ook nog zijn met oud-collega's van de afdeling. Daar bewaren ze beide goede herinneringen aan,

vooral aan de Sinterklaas- en andere feestjes die bij de Briedé's op de flat werden gevierd. En nog een band blijkt onverbrekelijk. Al 25 jaar komen ze op een vakantie-adres nabij Palamós aan de Costa Brava, bij mensen die begonnen met een strandtent en nu een groot familiehotel runnen. Dit jaar gaan ze weer. 'Bij leven en welzijn'.

Op Koninginnedag gaan Martin de Veer (65) en (Jo)Sefa Melis met de hele familie aan de feestdis zitten. Op 4 april 1951 trouwden ze voor de wet, op 1 mei van dat jaar in de kerk. Ze hebben elkaar al in '46 leren

kennen tijdens de kermis in Vught, hebben gezellig gedanst en elkaar niet meer losgelaten. Trouwen hing (zoals bij alle jongelui na de oorlog) af van woonruimte. Die kregen ze nu veertig jaar geleden in Den Bosch. Een paar kamers, maar de koning te rijk. Eenmaal bij de Wegenwacht kreeg Martin een aanstelling als inspecteur met standplaats Meppel. Tien jaar later kon hij - gelukkig - terug naar het zuiden. Als DC in Maasbracht. Vandaar dat ze in Montfort wonen, dicht bij de kinderen. Martin moest wegens een slechter wordend gehoor vervroegd afhaken. Zeven jaar is hij al thuis. Jaren waarin hij zich vooral bezig heeft gehouden met schilderen, portretten, landschappen, stillevens.

Willy Haring was zo'n vijftig jaar geleden het buurmeisje van Nico Bink. Ze kenden elkaar dus wel, maar pas tijdens de straatfeesten na de Bevrijding hadden ze pas echt oog voor elkaar. Nico was voordien ondergedoken geweest in Zutphen. Had daar al, vóór het westen bevrijd was, als vrijwilliger voor de Marine getekend en zei na de festiviteiten derhalve 'nou tabé dan'. Eerst Engeland en toen Indonesië. Maar hij kwam terug om op 27 april '51 met Willy te trouwen.

Nico ging in de elektrotechniek. Via Van der Heem werd het Philips (Holland Signaal). En Willy belandde bij de ANWB, werd er secretaresse op LA en bleef daar 32 jaar tot de VUT. Het robijnenhuwelijk wordt gevierd in woonplaats Voorburg, met de naaste familie.

Ro.

ZEEUWEN OVER DE DREMPEL

Zij gaat niet meer zo vaak op vakantie, want het lopen gaat niet meer zo vlot. Trouwens, waar zou ze het geld vandaan moeten halen. Thuis heeft zij het gelukkig best naar de zin. En uitkijk op de wereld, dank zij de televisie. Maar nu gaat dat ding ineens stuk. Wat dan?

Het leek een strikvraag voor Tineke den Haan en Marijke Tuurenhout van de afdeling Bedrijfsmaatschappelijk Werk-ANWB. Zij verschenen op de Regiodag voor Zeeland en West-Brabant op 15 januari in Hoogerheide bij Bergen op Zoom. Tineke pakte het punt meteen als voorbeeld op. Er kan sprake zijn van een medische of sociale indicatie, maar dit is onvoorzien en kan boven je budget gaan. Het is een voorbeeld, waarvoor het Sociaal Fonds ook bedoeld is, gericht op persoonlijke en incidentele hulp. Hoe het precies werkt staat duidelijk beschreven in de folder 'Financiele hulpvragen en het Sociaal Fonds.' Zo'n folder is al eens bijgesloten in het kerstpakket en anders kunt u hem aanvragen bij de afdeling BMW (Bedrijfsmaatschappelijk Werk), tel. 070 - 314 6370 of 314 6372.

Opmerkelijk was de aanvankelijke terughoudendheid op die regiobijeenkomst in Hoogerheide. Dat Sociaal Fonds had iets ongemakkelijkjs. 'We zijn toch van de generatie die het zelf wel klaart. Je gaat toch niet om geld vragen als je tientallen jaren gewerkt hebt. En zo maar je financiële situatie aan andermans neus hangen...' Maar Tineke den Haan wist ze over de drempel te trekken. Kon ze overtuigen van de positieve opzet en van de waarborg van privacy. Er is geen reden voor schroom. Het fonds is er om moeilijkheden te voorkomen. Voor alle ANWBers- en oud-ANWBers.
Onze verenigingsleden uit de Zeeuws-Westbrabantse hoek genoten geen exclusieve uiteenzetting. De medewerksters van BMW bezoeken alle regiodagen van onze vereniging om het Sociaal Fonds dichter bij de mensen te brengen. En Tineke en Marijke doen het heel open en met veel kennis van mensen-zaken. Voor de werkelijke, financiële, hulp van het Sociaal Fonds moet een formulier worden ingevuld. BMW wil de persoonlijke gegevens niet opvragen uit de algemene bedrijfsinformatie. Het moet strikt vertrouwelijk blijven, een zaak tussen het fonds en de aanvrager. En dat vertrouwen is bij Tineke en Marijke in goede handen.

De Zeeuwse regio bijeen, met boven iedereen uit gastheer Sluimer.
Op de voorgrond voorzitter Frankje Noordervliet, Marijke Tuurenhout en Tineke den Haan

Na dit informatieve deel van de regiodag en de aansluitende lunch bezochten de leden het Markiezenhof in Bergen op Zoom. Een idee van oud-DCA Sluimer, de gastheer in deze regio. Voor de mensen uit Friesland en de Kop van Noord-Holland was dat de heer O. Bijstra. Zij kwamen bijeen in De Grietman in Joure en kregen als plaatselijke specialiteit een bezoek aan het Johannes Hesselshuis in de Museumstraat aangeboden.
Tot de zomer volgen nog drie regiodagen in samenwerking met de afdeling BMW: 12 maart in Apeldoorn, 16 april in Arnhem en 28 mei in Amersfoort.

SENIOREN praatpaál
055 - 41 43 82
01713 - 1 59 04
010 - 426 59 20
de VG-ANWB luistert

UITBETALING PENSIOENTOESLAG

Blijkens een mededeling van de voorzitter van het Pensioenfonds ANWB aan het bestuur van de VG-ANWB moeten alle oud-personeelsleden boven de 65 jaar inmiddels een verhoogde toeslag op hun pensioenen hebben ontvangen. De verhoging is op basis van de restant-verhogingen over 1989 en 1990 vastgesteld op 2.03 %. Het bestuur is meegedeeld dat de afdeling Salarisadministratie 'zo mogelijk nog in februari' voor uitbetaling zou zorgdragen.
De verhoging is aldus samengesteld: tegoed per 1-7-89 0,60%, per 1-1-90 0,89% en per 1-7-90 (voor de helft) 0,54%. Een en ander op basis van de conjuncturele salarisverhoging voor het personeel.

SPORTEN GOED VOOR OUDEREN

Sportbeoefening op hogere leeftijd remt het teruglopen van vele lichaamsfuncties bij het ouder worden. Uit een onderzoek onder 3500 getrainde en niet-getrainde personen tussen zestig en tachtig jaar bleek dat de conditie van de getrainde groep vergelijkbaar was met niet-getrainde personen die twintig jaar jonger waren. Zestigjarigen die regelmatig aan sport deden hadden een conditie opgebouwd die vergeleken kon worden met jongere mensen van 30 en 40 jaar, die niet trainden.

DE KLEINE SPECULANT

HET IS ROT, MAAR DE ONTSLAGEN BIJ PHILIPS ZIJN MIJN WINST

'Jaren geleden ging ik 's avonds na het eten een wandelingetje maken. Hier in de buurt. Drukke dag geweest, even frisse neus halen. Je kent dat wel. En telkens als ik langs een postzegelautomaat kwam, die je toen had, ging er een gulden in en trok ik er zo'n postzegelboekje uit. Dat heb ik zo'n drie jaar volgehouden. Ook wel op andere plaatsen. 't Leek een soort verslaving. Soms nam ik er wel twee of drie tegelijk. Die boekjes gooide ik thuis in dozen en heb er nooit meer naar omgekeken. Na een aantal jaren lag daar een kapitaal aan guldensboekjes. Het krankzinnige feit deed zich voor, dat de boekjes die ik uit de muur kocht maar twee, drie weken in omloop waren geweest door een bepaalde tekst die erin stond en na verloop van tijd honderden guldens waard waren geworden. Heel krankzinnig. Toen ik de inventaris ging opmaken had ik voor *f* 12.000,- aan boekjes. Nee, ik heb ze niet verkocht. Ze liggen er nog steeds. 't Is bij mij nooit gegaan om er geld aan te verdienen. Het is gewoon gekkigheid.'

Harry de Vré (67) lacht van oor tot oor. Hij heeft even het triomfale van iemand die het winnende lot uit de loterij heeft getrokken. Maar loten zijn niet zijn *cup of tea*. Twee keer heeft hij zich laten verleiden in de Staatsloterij te spelen. 'Er was zo'n Indonesisch dametje aan de balie bij de ANWB, dat telkens aandrong, meneer De Vré u moet eens meedoen. Honderd hele loten voor *f* 150,-. Speel je mee in een groep van tien, twintig man. Ik heb het twee keer gedaan, twee keer dag honderdvijftig gulden. Niks voor mij. Een lachertje.' Mond in brede grijns, ogen die achter de bril een 'ik laat me niet tillen' weerkaatsen.

We zitten in de woonkamer. Druk bemeubeld, foto's van Schotse vakanties aan de wand. Op de tafel tussen ons de half gekromde palm van zijn rechterhand, waarin 'Zaadje', de groen-rode miniatuur-papegaai een warm plekje heeft gevonden. 'Als ik hier zit, komt hij altijd bij me.' Dat vogeltje koesterend is het een heel andere Harry de Vré, dan de rusteloze fotograaf zoals ik hem al jaren ken, altijd in de weer met foto- of filmcamera. Levend voor zijn vak en de ANWB, waaraan hij veertig van zijn beste jaren gaf. Maar ik wil het eerst nog met hem hebben over zijn andere ik. Over de kansspeler, de speculant, die voortdurend een gokje waagt en het (kleine) fortuin ruikt. Zijn filosofie is, 'als je helemaal niks doet, heb je ook nooit niks, weet je niet hoe het werkt.' Maar hij wil het zelf kunnen blijven berekenen. 'Je huiswerk goed doen. Onderkennen als je fout zit en op tijd weten te stoppen. Daarom zie je mij niet aan fruitautomaten, of aan de roulette. Als ik vroeger met Ab Kamping naar de autosalon moest in Genève, gingen we 's avonds wel eens naar het casino. Daar ging je met de bus naar toe en 's nachts om één uur terug. Hadden we een uur of drie, vier in het casino doorgebracht. Ik speelde altijd vijfentwintig gulden en met een beetje geluk ben je daar

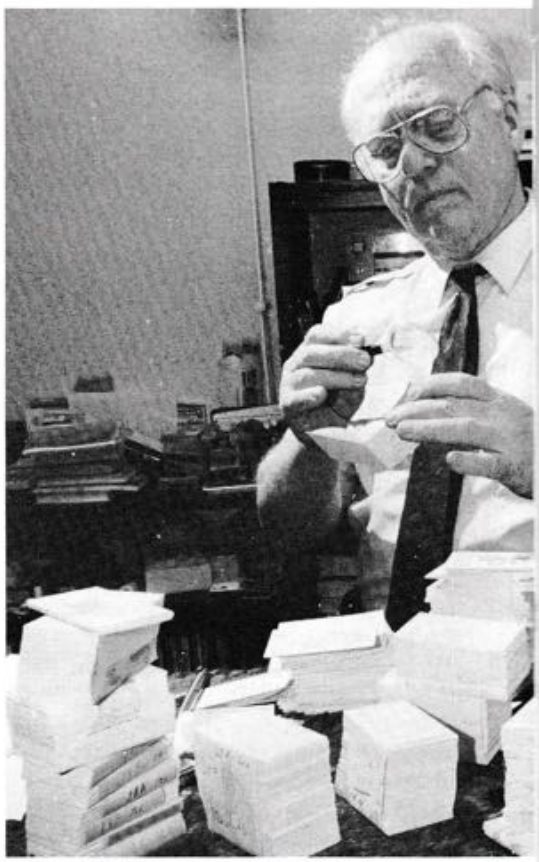

...voor f 12.000,- postzegelboekjes...

anderhalf uur zoet mee. En net als je denkt de klapper te maken, ben je de klos en 25 gulden kwijt. Vind ik al niet leuk. Ik speel wel lotto. Had twee weken geleden nog *f* 79,-. Daar speel ik zo'n beetje quitte. Maar met aandelen is het anders. Die kun je van tevoren plannen. Laag inkopen, zoals ik met IHC Caland heb gedaan. Daar heb je dan een portie van en dan gaat-ie door die Golfcrisis en energieschaarste ineens stijgen. North Sea-olie wordt interessant en dan weet je, de off-shore gaat weer werken. En verdomd gaan die aandelen stijgen van 18,21 naar 57. En dan is het weg ermee. Dat heb je zelf in de hand. Maar ik zeg altijd, als je in aandelen doet, moet je het niet doen van geld dat voor het gezin nodig is, zodat dat niet in de problemen kan komen.'

Een waaghals is hij nooit geweest. Ondoordachte speelsheid staat niet in

zijn kladboekje. Als kind had hij dat al. Op straat banjeren was iets voor zijn drie jaar jongere broer Simon. Harry had serieuzer interessen. Zat thuis in de Haarlemse Slachthuisstraat uren voor het aquarium van zijn vader, of hij bouwde vliegtuigmodellen, of zat te klooien met z'n postzegels. Harry

droomde boven zijn miniatuurluchtvloot eens piloot te worden. Te vliegen naar de landen van al die vreemde zegels. Maar iets ondernemen zat er ook al in. 'Ik zorgde voor de watervlooien voor 't aquarium van m'n vader. Hij was ook lid van een vereniging. Toen ben ik watervlooien gaan verkopen aan de aquariumvereniging. Zo ben ik aan 't geld gekomen voor m'n eerste postzegelalbum.' Nu zo'n vijftig jaar later is de verzameling gegroeid tot zeker 20.000 zegels met vooral 'Nederland natuurlijk, België voor de prachtige afbeeldingen, de Verenigde Staten voor de speelse ontwerpen en Frankrijk voor de grafische uitvoering. ' Een selectief inzicht dat niet uit de lucht kwam vallen, net zo min als zijn uiteindelijke bestemming. Vader De Vré was graficus en foto-amateur. 'Hij had een glasplatentoestel en een reflexcamera. Onder zijn leiding mocht ik contactafdrukjes maken. Dat deden we in de keuken. En ik maakte foto's, met een rolfilm van een kwartje van de Hema.' Toen na de driejarige mulo in het schemeroorlogsjaar van '39 een beroepskeuze moest worden gemaakt en vader hoorde dat er bij Rotogravure in Leiden een plaats was voor een leerling-fotograaf, was het besluit snel genomen. 'Het eerste dat ik te leren kreeg, was het goed aanvegen van de donkere kamer. Netheid, proper zijn. Dat werd je ingeprent. Er waren twintig fotografen. Het was daar vooral grafische fotografie. Schilderijen, tekeningen, kaarten, ansichtkaarten. Je werkte voor bladen van de ANWB en voor het Panorama van die tijd. Na vijf jaar was je gezel. Je leerde het vak grondig en diepgaand. Ook wat de kennis van je materiaal betreft. En als je je materiaal beheerst, kun je ook het vak uitoefenen. Na tien jaar was je daar fotograaf. Op papier ben je dan vakman, maar in de praktijk kreeg je pas je opwaardering.'

'Schnabbel'

Die kwam bij toeval door de ANWB, door Pepping,oud-hoofdredakteur van de AK. 'Ik werkte in Leiden en woonde in Den Haag. Nam van Rotogravure correcties mee voor de ANWB-bladen. En zo kwam ik ook op de AK en in gesprek met 'meneer Pepping'. Die zei, zo ben jij fotograaf. Mag ik eens wat werk van je zien. Hij was er zeer over te spreken. Eerst was het zo dat hij fotografeerde en dat ik 's avonds bij hem in de donkere kamer foto's afwerkte. Een *schnabbel* waar ik een gulden per uur voor kreeg. En toen, op een goeie dag, het was al 1946, zou bij de Moerdijk een brug ingevaren worden. Dat was 's ochtends om zes uur. Heb ik gevraagd of ik meemocht. Ik heb van hem een camera gekregen en de mooiste foto's gemaakt. Kwamen in de Autokampioen.'

Even kwam er een eind aan die relatie. Het gezin De Vré verhuisde terug naar Haarlem. Van een koerierspendel tussen Den Haag en Leiden kon geen sprake meer zijn. Maar Pepping was hem niet vergeten. Op 1 januari 1949 kreeg Harry zijn aanstelling als fotograaf bij de AK. Een *nouveauté* voor de ANWB, waar het werk groeide, meer tijdschriften verschenen (Motorkampioen, Bromfietskampioen) en de redakteuren daar om foto's schreeuwden. 'Er is toen besloten dat ik voor alle bladen zou fotograferen. Maar er kwamen nog allerlei dingen bij. Kamperen, de tentoonstellingen van Goed Kamp, de oefenkampen, het verkeer van meneer Kuysten, die z'n wensen had.' Teveel werk voor één man. Op voorspraak van Ido Izaaks kwam er een laborant bij en toen een assistente. Er ontstond een professionele foto-afdeling. Evenredig met de groeiende ANWB, verbreedde Harry zijn aktiviteiten. 'Toen ik voor m'n aanstelling bij Van Balen moest komen en ik hem kleurenwerk liet zien, wilde hij daar niets van weten. Ja mijnheer De Vré, zei hij, dat is wel mooi, maar dat is voor de ANWB niet van belang. En in die jaren maakte ik kleurendia's voor alle afdelingen en tentoonstellingen en zo'n dertig films.' Andere tijden, andere eisen. Maar bedrijven gaan niet altijd zorgvuldig om met de mensen die er hun krachten en kunnen hebben verhuurd. Zelfs de ANWB niet. De foto-afdeling was foto-studio geworden. Er liepen vier fotografen rond. Harry, de zestig gepasseerd, werd weggekeken. Hij is sober over die tijd. Praat er niet graag over. Na een korte stilte: 'Engelen heeft me bij zich geroepen. Je moet maar eens wat rustig aan doen. Andere woorden voor dat de ANWB het niet meer zo met me zag zitten.' Op z'n 62ste is hij vertrokken, drie maanden vóór hij 40 dienstjaren had kunnen volmaken. Zonder afscheid.

- Daar zul je 't moeilijk mee gehad hebben. Van de ene dag op de andere zat je thuis. Was je niet meer nodig. Hoe heb je dat verwerkt?

'Nou ja, 't was af. Ik was vrij en heb het als vrijheid ervaren.'

- Maar was je niet teleurgesteld? Je hebt toch je eergevoel, je emoties.

'Ik heb het vermogen dingen te wissen.' Weer valt een stilte. Dan: 'Ik heb bijna veertig jaar zeer intensief gewerkt. Ik ben elke dag met plezier naar m'n werk gegaan. De ANWB had de oorlog overleefd. Ik mocht meehelpen aan de opbouw. En toen ik eruit ging was er een heel groot

(lees verder op pag. 10)

MET OMA CLAASJE (91) NAAR DE STATES

Voorspel. Mijn schoonmoeder werd tien september 1989 groots en gezond negentig jaar. Dat feit moest knallen voor Claasje, want dat is haar naam. Haar oudste zoon - Ger - woont met zijn Amerikaanse vrouw en nazaten sinds 1945 in St. Clair Shores, district Detroit. De Amerikaanse tak kwam voor deze mijlpaal over! Geweldig. Met z'n negenen. Zoonlief, vrouw, kinderen en kleinkinderen. Het werd een afgeladen week, waarin je als een toerist je eigen land 'doet'. Amsterdam, Volendam, Edam. U kent dat wel. Hoogtepunt op zondag halverwege de week, de verjaardag van moeder. Een kerkdienst opgeluisterd door een koor, lunch voor de naaste familie en een druk bezochte receptie. Luisterrijk. Onverbiddellijk sloeg de klok naar het afscheid en dat

Boven: Breakfast met eitjes en the sunny side up; onder: Christmas Wonderland, het hele jaar rond; foto's midden: Claasje met kleindochter Kerry en Claasje met het verjaarsgeschenk voor haar 91ste. Helemaal rechts met kleinzoon Tom en de 'original pancakes', die ze natuurlijk ook moest proeven.

bracht traantjes met zich mee. Om het afscheid niet zo definitief te laten lijken, stelde ik voor om het jaar daarop haar verjaardag in Amerika te vieren.
En dat is gelukt. 't Voorbije jaar op haar eenennegentigste verjaardag vlogen haar jongste zoon (mijn partner), moeder en ik met North West naar Detroit via Boston. De huisarts vond het best. Het verzorgingshuis stond op z'n kop. Dit was niet alledaags. Moeder bleef er heel kalmpjes onder. Het eerste half jaar had ze haar aarzelingen gehad, maar daarna was ze niet te houden. Als verjaardagscadeau boden wij haar onder elkaar het vliegticket aan.
Ik vind vliegen vreselijk, maar moeder dronk en at met smaak, dommelde zo nu en dan en doorstond de vlucht met tussenstop van twee uur in Boston voortreffelijk. Zij kan model staan voor de slogan *Travel light*. Ze had van tevoren aangekondigd, 'Ik neem bijna niets mee. Een ochtendjas leen ik wel van m'n schoondochter, een jurk aan en twee mee, nachtpon, toiletspullen en wat lingerie,' Klaar was Claasje. Vederlichte

bagage nietwaar? Had u gedroomd. De tas zat vol cadeautjes voor de Amerikaanse familie, jong en oud. Die last werd ons toebedeeld. Want veel dragen is er niet meer bij. Daar wordt ze te moe van. In haar eentje zou ze zo'n

reis niet zijn begonnen. Maar met ons voelde ze zich vertrouwd. Wij zouden voor alles zorgdragen. We waarschuwden voortdurend voor stoepjes, treden, hindernissen in het algemeen. Want we moesten gezond weer thuis komen.
Van het opstaan tot de aankomst in Detroit waren we achttien uur in touw geweest. En daar in Detroit stond de familie paraat met de videocamera en bloemetjes voor moeder en mij. Claasje straalde en toonde geen spoor van vermoeidheid. Detroit was op 10 september om 8 uur 's avonds net een lauw warm bad. We stapten in een Pontiac van formaat en reden druk babbelend naar het huis van de familie.

Surprise.
Wat een rust. Een prachtige laan vol goed onderhouden gazons. Wat een royaal gebouwd huis met inrit en garage voor de beide auto's. Een gezellige woonkeuken voorzien van alle apparatuur die je maar kunt bedenken. De kolossale koelkast goed gevuld. Een koffiezetapparaat dat 's morgens om precies zeven uur automatisch start.

Overvloed.
De ontvangst was allerhartelijkst, met hapjes en snapjes. Moeder ging onmiddellijk al haar cadeautjes uitdelen of ze net uit haar bed was gestapt. We knoopten er nog vijf uur aan vast en eindelijk naar bed. De volgende dag was zij weer vroeg uit de veren en zat ze gezellig te keuvelen met haar oudste zoon, toen wij veel later aantraden.
In een restaurant *southern style* ontbeten we. Het viel ons op hoe vriendelijk de bediening was. Mijn zwager bestelde gebakken eitjes *with the sunny side up*. Wat een beeldspraak. De hele week was gepland. Wij maakten kennis met de immense supermarkten, liepen door de brede gangpaden, keken onze ogen uit op het gigantische aanbod. Haast teveel om keus te maken. De warenhuizen zijn 24 uur per dag open, zelfs op zondag.

Wij bezochten een kerstshow die 361 dagen per jaar is geopend. Terwijl het buiten 27 graden was, tingeltangelde 'Stille nacht' door de ruimte die mudvol kunstkerstbomen stond, verlicht tot aan het hoge plafond. Groen rose lichten, hard blauw en cerise. Ik las de spreuk: *Jesus is the reason for the season.* Kitcherig, maar de belangstelling was groot.

Twee uurtjes rijden is niets voor een uitje. Het verkeersbeeld is - wat ik niet verwacht had - vrij rustig. Met de *People mover,* een automatisch bestuurd treintje, reden wij door Detroit en bezochten het hoogste restaurant ter wereld, 225 meter hoog, waar wij uitzicht hadden op Detroit River die Amerika scheidt van Canada. Diep beneden, oplichtend in de zon, wiebelde het groen-zilveren water waarop Madurodam-bootjes wiegden. Moeder vond het een beetje eng zo hoog, maar ik genoot. Overigens ging Claasje overal mee naartoe.

Natuurlijk maakten wij kennis met het Amerikaanse leven thuis. In de *TV-room* kon je keus maken uit 37 netten. De films worden om de tien minuten onderbroken door *commercials.* Bah! Het winkelkanaal is eveneens 24 uur per dag bereikbaar. Mijn schoonzuster toonde me een ring die zij via het *shopchannel* gekocht had toen ze een nacht niet goed kon slapen.
Het is de gewoonste zaak van de wereld dat de *leftovers* van een diner mee naar huis worden genomen. Beeldschoon verpakt. De tuinen zijn schitterend, maar niemand maakt er gebruik van. Je ziet er geen levend wezen. Ik wandelde 's morgens een blokje rond maar was de enige tussen springende eekhoorntjes. Alles gaat per auto. Energiebesparing? Nooit van gehoord.

Een week is snel voorbij. Mijn kennismaking met Amerika, uiteraard een speldeprik, is mij goed bevallen. De familie heeft alle registers opengetrokken om het ons naar de zin te maken. *Original pancake house, steakhouse, cidermill,* kiprestaurant, ze stonden allemaal op het programma. Weer traantjes bij het afscheid, maar nog veel meer vreugde om het feit dat Claasje dit mocht beleven. De videofilm kregen we mee. Een blijvende herinnering.

Tine den Boer

JAARVERSLAG 1990

AKTIEF JAAR VAN GROEI EN INITIATIEVEN

Op 1 januari 1991 telde onze Vereniging 380 leden en 14 begunstigers. Ten opzichte van 1-1-90 betekende dit een netto groei van 28 leden en een teruggang van 2 begunstigers. Dit laatste werd veroorzaakt doordat enkele begunstigers in de loop van het verslagjaar lid werden wegens het bereiken van de vut-leeftijd.
Helaas moesten wij door overlijden afscheid nemen van 10 van onze leden.
In verband met het aftreden wegens de statutaire leeftijdsgrens van de secretaris mw. J.C. Verniers, werd mw. H. Brehler kandidaat gesteld. Tijdens de Algemene Ledenvergadering werd zij bij acclamatie als bestuurslid gekozen en door het bestuur in de functie van 1ste secretaris benoemd. De overige bestuursleden stelden zich herkiesbaar, zodat het bestuur als volgt is samengesteld:
mw. F.J. Noordervliet voorzitter, J. v. Drunen vice-voorzitter, mw. H. Brehler secretaris, mw. G.N. Borsje 2de secretaris, W.H. Rombout lid, A.S. Roozendaal redakteur Buitenband.
Gedurende het verslagjaar kwam het bestuur zesmaal bijeen en wel op 18 januari, 27 maart, 3 mei, 26 juni, 27 september en 22 november.
Op 27 maart vond de 11de Algemene Ledenvergadering plaats. Door afwezigheid van de heer Nouwen verwelkomde de heer Barkhof ons tijdens de koffie en het apéritief.
Op veler verzoek vond de vergadering weer als vanouds plaats op een doordeweekse dag, hetgeen gezien de sterk gegroeide belangstelling voor de jaarvergadering de ANWB toch voor grote problemen stelde. Daarom moest worden besloten de Algemene Ledenvergadering voortaan op een zaterdag te houden.
De notulen van deze 11de Algemene Ledenvergadering zijn opgenomen in de Buitenband nr. 2 van 1990.

Kijkje in de vergadering van vorig jaar

1990 is voor de VG-ANWB een jaar geweest van nieuwe initiatieven en resultaten. Op 1 maart werd officieel de Pensioen- en Spaarfondsenwet gewijzigd als gevolg van het Kamerbesluit over de 'initiatiefwet Nypels'. De OVGO (Overleggroep Gepensioneerden in Ondernemingen), waarin onze Vereniging is vertegenwoordigd, heeft in het bereiken van dit resultaat een aktieve bijdrage geleverd. Ook voor ons is thans vertegenwoordiging in de Raad van Deelnemers van het ANWB-Pensioenfonds mogelijk geworden. Een voorstel daartoe maakt deel uit van de agenda voor de 12de Algemene Ledenvergadering.
Ter stimulering van het verenigingsleven kon in 1990 in samenwerking met de afdeling Bedrijfs Maatschappelijk Werk (BMW) een begin worden gemaakt met regionale bijeenkomsten. De bijeenkomsten werden gehouden in Slochteren, Holten, Thorn, Eindhoven en Hoogerheide. Blijkens belangstelling en programma kunnen ze succesvol worden genoemd. In 1991 zullen de bijeenkomsten daarom worden voortgezet.

BIJ-ZONDERHEDEN

Op kantoor Schiedam kwam een mevrouw, die graag de 'speciale aanbieding' uit de Kampioen wilde boeken. Een reis naar Spanje.
- *Voor hoeveel personen?*
- *Twee dames en een hondje. En graag voor de tweede periode.*
  Tik, tik, tik op de computer.
- *Helaas volgeboekt mevrouw.*
- *Hè, wat vervelend nu. We moeten echt deze maand, want ze is overspannen.*
  Gut, dacht de informatrice, wat naar. Is die mevrouw overspannen en nou krijg ik ze niet weg.
- *Ik zal even bij de KLM kijken of daar nog een plaatsje voor u is.*
  Dan maar iets uit het KLM-programma. Dat is wel geen aanbieding, maar dan kunt u toch op vakantie.

Het lukte en mevrouw had geen bezwaar tegen een hoger tarief.
Na de genoten vakantie kwam mevrouw terug. Met een klacht. Er heerste hondsdolheid in Spanje en het hondje had al die dagen aangelijnd moeten blijven. Dat was een groot drama. Het diertje was ernstig gedupeerd, helemaal van slag en beroerd geworden. Want, zei mevrouw verontwaardigd, 'ze kan niet poepen als ze aan de lijn zit. Dus heeft ze tien dagen geen ontlasting kunnen kwijt raken. U had ons van te voren moeten waarschuwen, dat er hondsdolheid heerste. En we zijn nog wel voor het hondje naar Spanje gegaan, want dat was overspannen...'
PUCK

AGENDA 12e ALG. VERGADERING

1. Opening en mededelingen
2. Notulen 11e Alg. Ledenvergadering
3. Jaarverslag 1990
4. Financieel verslag 1990 en begroting 1991
5. Verslag kascommissie
6. Benoeming kascommissie
7. Bestuursverkiezing
8. Verkiezing 2 leden Raad deelnemers Pensioenfonds
9. Wijziging statuten
10. Regionalisatie
11. Uitstapje zomer 1991
12. Rondvraag
13. Sluiting

Eveneens dit jaar werd het initiatief genomen tot de instelling van een Senioren Praatpaal, een verenigings hulpdienst. Drie vrouwelijke vrijwilligers, t.w. de dames J.M. Voorwerk-Jonkman, A. de Rover en J.P. Weimar-Van Donk, hebben zich beschikbaar gesteld voor het luisterend oor naar problemen. Reacties op dit initiatief kunnen nog niet worden gegeven. De Praatpaal als steunpunt voor leden die daar behoefte aan hebben zal zijn plaats nog moeten vinden. Het Bestuur wil niettemin de leden die zich voor deze aktiviteit inzetten, van harte dank zeggen.
De samenwerking van de Vereniging met de ANWB was in 1990 voortreffelijk. Die betrof behalve de ondersteuning door de afdeling BMW, de verstrekking van subsidies en de medewerking van o.m. repro, postkamer, bedrijfsrestaurant.
Doordat onduidelijkheden betreffende de Standaardpakketpolis Ziektekosten voor gepensioneerde particulier-verzekerden bleven voortwoekeren, heeft Kamerbeek Assurantiemakelaars BV op verzoek van het bestuur een toelichting gegeven. De informatie daarover is in de Buitenband van december gepubliceerd.
De op de 11de Algemene Ledenvergadering voorgestelde en op 3 mei daaraan volgende vergadering aangenomen Statuten Wijzigingen, werden met de notaris besproken. Deze stelde nog enige formele veranderingen voor. Als gevolg daarvan wordt het punt Statuten Wijziging opnieuw aan de komende vergadering voorgelegd (zie toelichting op de Agenda).
Ter afwisseling van het traditionele jaarlijkse uitstapje is in 1990 gekozen voor een Senioren Sportdag. Begunstigd door het fraaie zomerweer werd het voor de 105 sportieve deelnemers op het ANWB-kampeerterrein Larserbos een geslaagd evenement. Het bedrijfsrestaurant verzorgde een overvloedige barbecue.
Ook in 1990 werden de leden verblijd met een kerstpakket, verstrekt door de ANWB in samenwerking met het Sociaal Fonds. Een attentie die allerwege waardering geniet.
De secretaris

TOELICHTING OP DE AGENDA

ad 2
De notulen van de 11de Algemene Ledenvergadering staan op pag. 8 en 9 in de Buitenband van juni 1990. Neem dat nummer mee ter vergadering.

ad 4
1990 was financieel een gunstig jaar. Het overschot bedroeg *f* 6443,48. De subsidie van de ANWB, gebaseerd op het ledental x *f* 50,-, was *f* 18.200,-. Aan contributie is *f* 5.640,- ontvangen. De ontvangen interest beliep *f* 1.070,08. Voor de Seniorensportdag droegen de deelnemers *f* 3.675,- bij; de kosten bedroegen *f* 10.713,61. De overige kosten, uitgezonderd de drukkosten voor de wervingsfolder ad *f* 1.048,73 en de uitgaven voor de regionale aktiviteiten ad *f* 2.153,56, wijken weinig af van 1989. Het overschot ad *f* 6.443,48 wordt toegevoegd aan de algemene reserve.

ad 7
Overeenkomstig de Statuten (art. 10, sub 5) treedt het gehele bestuur af; het stelt zich herkiesbaar.

ad 8
Gevolg gevend aan de zgn. Wet Nypels, de effectuering van de 'Wijziging Pensioen- en Spaarfondsenwet', is het bestuur van Het Pensioenfonds ANWB bereid twee zetels in de Raad van deelnemers vrij te maken voor vertegenwoordigers van de gepensioneerde personeelsleden. De VG-ANWB, die met rond 300 gepensioneerde leden de 389 pensioentrekkers bij de ANWB representeert, is verzocht twee leden voor te dragen. Het bestuur stelt de heren J.H. Eysenring en J.P. Korstjens kandidaat. Leden kunnen kandidaten stellen op een door tien gepensioneerden ondertekende voordracht.

ad 9
Bij de uitnodiging voor deze Algemene Ledenvergadering is een toelichting gevoegd.

RIJDEN EN VAREN IN AUGUSTUS

Het jaarlijkse uitstapje van onze vereniging is vastgesteld op dinsdag 20 augustus en gaat in de richting van Lelystad. Bijzonderheden zijn op dit moment nog niet bekend, maar de tocht heeft traditioneel met land en water te maken.

Voorspel tot de Algemene Ledenvergadering, een videofilm over het werk van de Alarmcentrale

OVERLEDEN IN 1990

Met leedwezen hebben wij vorig jaar afscheid moeten nemen van de volgende leden:
R.C. Uiterwijk, chef LA, 7 mrt
F.A.M. Klazema, 67 j, huisdr, 7 mrt
Mw. S.M. de Kock, 64 j, typiste, 19 apr.
H.v.d. Linden, 64 j, repro, 10 mei.
H. Scherder, 64 j, chef P&O, 24 mei
F.J.L. v. Broeckhuysen, 87 j., receptionist, 8 juli A.Ch. v.d. Steeg, 80 j, wegenw., 11 juli
Mw. H. Verseput, 89 j, reisdoc/alc, 13 sept.
Ab Kamping, 79, alg. red. AK, 16 dec.
J. Nunes Vaz, 61 j, wegenw., 28 dec.

Oo WeeWee

door Tine den Boer

Spittend in mijn boek vol Klapbandverhaaltjes, vind ik een stukje uit 1971. Met Barend Druif was ik meegereden om eens een kijkje te nemen op Pauwmolen. De koffie stond al voor me klaar. Ik lees terug: Er stormde een opgewonden blond meisje binnen. 'Er is iets met m'n choke. Kunt u even helpen?' Het was in een handomdraai gefixed. Ze toonde haar lidmaatschapskaart, vroeg of ze iets verschuldigd was en sprak de gevleugelde woorden, ''t kán niet goedkoper.'

Vóór mij ligt een wervende folder anno nu. In kapitalen lees ik: De wegenwacht dag en nacht paraat. En met het Woonplaats Document nu zelfs bij u voor de deur. Dat is nieuw.

Iedere dinsdagmorgen haast ik mij vroeg naar de sporthal om te tafeltennissen en te gymmen. Voor het eerst deze warme winter moest ik stevig krabben. Donker was het niet meer, maar mistig. Groot licht dus.

Ik deed mijn lampen aan en aangekomen vergat ik ze prompt uit te doen. Daar kwam ik achter toen ik om half twaalf weg wilde rijden en de auto het vertikte. Ik vloekte verbasterd, want mijn plan om naar een lunchvoorstelling van Paul Haenen te gaan, werd zo wreed verstoord. Gelukkig had ik mijn wegenwachtkaartje op zak en kon ik even bellen in het sportcomplex. De cassière was uiterst behulpzaam. Ik belde 06-0888 en daar meldde zich een opgewekte vrouwestem. Ik schetste haar mijn probleem, vertelde ook nog dat ik een vutterd personeelslid was en kreeg toen de interessante informatie dat ik een Woonplaatsservice Document kon aanschaffen voor f 59,-.

Geheel verbouwereerd riep ik luid: 'Maar ik ben ex-personeel en ik sta niet voor m'n huisdeur.'

Toen zag ik de cassière heftig haar hoofd schudden. 'Niet doen' begreep ik. Ik zei de wegenwachtmevrouw dat ik over haar voorstel moest nadenken.

De cassière adviseerde simpelweg, 'bel toch een taxi, die start je gewoon even op.' Ik had er nog nooit van gehoord, maar belde de taxi en was voor vijftien gulden uit de brand.

Vroeger ben ik meerdere malen door de wegenwacht geholpen. Ik herinnerde me een voorval in de zomer. Ik was naar het strand geweest en de auto wilde niet starten. Ik belde in een woonhuis en toen kwam een wegenwacht terstond opdagen. Ze kwamen inderdaad niet voor je huisdeur, maar wel overal elders. Nu weet ik wel dat alles aan verandering onderhevig is, maar als personeel ineens bijna zestig gulden te moeten lappen, vind ik toch een klap. En ik kon onmogelijk blij zeggen: 't kàn niet goedkoper.'

DE VRE-INTERVIEW

(vervolg van pag. 5)

ANWB-bedrijf met internationale contacten, vele kantoren, een enorm wegenwachtnet en daar heb ik m'n rol in mogen spelen met een vak dat destijds nieuw was voor de Bond. Daar ben ik heel tevreden over.'

Verveeld heeft hij zich geen moment. Hij ging zijn zoon helpen, die, hoe kan het anders, in de filmerij zit. Met Willy, zijn vrouw, stak hij de Noordzee over naar Schotland, hun *second best country* en hij had zijn aandacht vragende hobbies. De postzegels, en zijn andere verzameling: oude fototoestellen. Jaren geleden in Glasgow begonnen, op de *Barrows* (spreek uit Barras), de zondagse rommelmarkt in het Eastend. 'Daar lagen allemaal fototoestellen. Voor hele leuke prijzen. In Grouw, waar ik eens voor de Waterkampioen moest zijn had ik een gewoon boxje in een antiekwinkel zien staan. Dat moest toen en *f* 160,- doen. En toen rook ik, hé zo eenvoudig en zo duur. En ik kon ze in Schotland kopen voor een gulden.'

De speculant in hem was gewekt, maar toch vooral de verzamelaar. Zijn collectie beslaat nu enkele planken, waaronder pronkstukken als de Duitse 13x18 glasplatencamera en een Japans spionagecameraatje van Seiko.

- Maar hoe kwam je nu op aandelen?

'Door het ANWB-spaarfonds. Ik legde daar geld in en de ANWB legde er geld bij. Uit die pot mocht je premie-obligaties kopen en dat heb ik toen gedaan. Die geven wel een lagere rente, maar hebben ook een gokelement door nummers die worden uitgeloot. Dat was het begin. Maar ik ben overgegaan op aandelen. Dat was veel sneller. En na verloop van tijd ontmoet ik Appie Kamping en die bleek er ook druk mee bezig te zijn. We overlegden samen, wisselden ervaringen uit, gaven elkaar tips. Dan was het: joh, ze gaan daar in de Noordzee olie boren. Moet je in de gaten houden. En steeds goed kijken hoe de *voorlopers* waren. Zijn die altijd zo laag geweest, of is die altijd zo hoog geweest? In die orde van grootte. Je moet goed weten wanneer je koopt. Handelsmaatschappijen bijvoorbeeld, zoals Hagemeyer. Dat is voor mij een hele goeie geweest.' Hij spitst de lippen alsof hij iets lekkers proeft. 'Ik heb er heel goed op geboerd. Die had 130 gestaan en ging terug naar 34,30. Toen heb ik gekocht...'

- Ben je je wel eens een klein builtje gevallen?

'Ja met Ogem. Dat heeft me duizend gulden gekost. En Scholten Honig. Ik heb de aandelen hier nog liggen. Die hebben me 600 gulden gekost. Scholten Honing is een hele tragische zaak geweest. Een stelletje prutsers. Nu zit ik te wachten tot mijnheer Timmer de zaak bij Philips overeind krijgt, waarvan ik wel hoop dat het zonder veel verdriet gebeurt. Want dat is de andere kant van de medaille. Het is verdomd rot dat je ergens in een bedrijf als Philips deelnemer bent door aandelen en dat die tent door allerlei omstandigheden op het verkeerde been gaat en er 35.000 mensen ontslagen worden. En dan zit ik te wachten tot er weer winst is. En hoe komt die winst? Doordat ze die mensen pakken. Verkopen kun je niet, want dan ben je je centen kwijt. Philips is teruggegaan van 50 naar 20,18. DAF is ook een drama. En DSM hetzelfde. Je kon ze niet krijgen. De aandelen werden zwart verkocht. Grijs circuit enzo. Ze werden verkocht voor 116,

Koken met Paul van der Meij

RUNDERTHEE

Benodigdheden:
1,5 kg rundvlees, 3 liter water, 50 gr. bladselderij, 75 gr. peterselie, 4 takjes thijm, 1/2 laurierblad, 1 kruidnagel, 1 stuk prei (alleen het wit), 1/2 ui.

Snijd het vlees in kleine stukjes en doe dit ook met de prei en de ui. Doe dit samen met de kruiden en het water in een pan. Deksel erop en aan de kook brengen. Haal dan het schuim eraf en plaats de pan in een waterbad (au bain marie) en laat de soep nu op een zacht vuur 3 uur met een dicht deksel trekken (tot 2/3 indampen). Daarna de soep zeven en met zout op smaak brengen. Heerlijk als tussendoortje.

UIENSOEP

Benodigdheden:
8 middelgrote uien, 3 liter water, 70 gr. boter, 1 bouillonblokje, 30 gr. geraspte kaas, 2 cl ketjap (zout), 6 stukjes stokbrood, 1/2 laurierblaadje.

Maak de uien schoon en snijd ze in dunne schijven. Doe de boter in een pan en bak de uien goudgeel. Voeg het water en het bouillonblokje toe en breng dit aan de kook. Dan de ketjap en de laurier erbij doen en de soep 3 uur op een zacht vuur laten trekken. Rooster de stokbroodjes en bestrooi ze met kaas. Eventueel kunt u de stokbroodjes met de kaas erop even onder de grill leggen. Schep de soep in de kommen en doe er een broodje in. Geef er een stevig glas wijn bij, bij voorkeur bordeaux.

HELDERE OSSESTAARTSOEP

Benodigdheden:
1 kg ossestaart, 2 liter water, 1 bouillonblokje, 1 middelgrote ui, 1 prei (alleen wit), 1 middelgrote winterwortel, 1 blikje tomatenpuree, olie, 3/4 dl madeira, 3 steeltjes bladselderij.

Kruidenbuiltje:
1/2 theel. basilicum, 1/2 theel. thijm, 1/2 theel. gekneusde peperkorrels, 1/4 theel. rozemarijn, 1/4 theel. marjolein, 1/4 theel. salie, 1/2 laurierblaadje.

Maak de prei, de wortel en de ui schoon en snijd hiervan 2/3 in grove blokjes. Doe wat olie in een pan en kleur hierin de ossestaart lichtbruin. Voeg nu de grof gesneden groenten en de tomatenpuree toe en kleur die eveneens lichtbruin. Voeg dan de helft van de madeira toe en vervolgens het water, het bouillonblokje en het kruidenbuiltje. Breng alles aan de kook en haal schuim en eventueel vet eraf. Ongeveer 3´ uur zachtjes laten trekken.
Snijd de rest van de groente in mooie kleine blokjes en kook ze hard af, zodat ze niet te gaar worden. Hak de bladselderij. Zeef nu de soep voorzichtig en voeg de overige madeira, de fijn gesneden groenten en de bladselderij toe en breng ze op smaak met peper.

Zodra Harry zit, vliegt de mini-papegaai op zijn schouder

120, hebben 150 gestaan. En nou staan ze op 56. Mensen zijn honderd gulden op een aandeel kwijt. Als je daar tien, twintig aandelen van hebt, ben je zo vier duizend gulden kwijt.'

- Toch een kansspel?
'Het is meer. Het is fascinerend. Je leert de economie volgen, de politiek. Als ze in Canada iets fout doen met de olie en het milieu, heeft het hier gevolgen voor allerlei zaken. Als IBM iets doet met computers, heeft dat gevolgen voor Philips. Aandelen leren je alles in de gaten houden.'

Bram Roozendaal

■

HERDRUK

Struik
Ik heb met verbazing een artikel gelezen in Elsevier over de nu 96-jarige Gerrit Struik, eens hoogleraar wiskunde aan het Massachusetts Institute of Technology. Struik, die in Leiden zijn studie voltooide, was bevriend met Einstein. Hij schreef lang geleden een boek waarmee hij, vooral bij studenten in de hele wereld, veel bewondering oogstte, namelijk zijn 'marxistische geschiedschrijving van de wiskunde'. Gerrit Struik woont met zijn vrouw, die ook de honderd nadert en ook wiskundige is, al jaren in Amerika, in een plaatsje vlak bij Boston. Hij werkt nu 'nog maar een paar uur per dag'. Hij schrijft artikelen, houdt voordrachten en schrijft boekbesprekingen. Ook brengt hij nog wel eens een bezoekje aan Nederland. Er is nu een door hemzelf bewerkte herdruk van die geschiedschrijving van de wiskunde verschenen en hij schrijft een geschiedenis van de 'tensorrekening'. Gerrit Struik ging om met mensen die nu al lang historie zijn, onder wie Ehrenfest en Lorenz, Einstein en Kamerlingh Onnes. Hij luisterde naar Troelstra's rede, was een goede bekende van Henriëtte Roland Holst, beïnvloedde Jan en Annie Romein en weet nog van het bezoek dat Paul Kruger aan Nederland bracht. Ja, geschiedenis, maar Gerrit Struik werkt nog steeds...
Voeksnieuws

Flexibilisering
Veel valt te zeggen voor een flexibilisering van de pensioenleeftijd en een deeltijd-vut. Te snel worden werkenden uit het arbeidsproces gehaald, waarbij kostbare ervaring verloren gaat. De leeftijd van 65 jaar is lang niet meer voor iedereen de grens waar de krachten het begeven. Het pensioenstelsel moet zich hierbij aanpassen.
Volkskrant

Identificatie
Toegegeven, iedereen wil oud worden, maar niemand wil het zijn en al helemaal niet als zodanig geïdentificeerd worden. Dat heeft de ervaring in de tijdschriften-sector geleerd. Hier bleek dat ouderen weinig belangstelling hadden voor de nieuwe bladen die speciaal voor hen gemaakt werden. Voor de televisie geldt misschien hetzelfde.
LeefTijd

■

CRYPTOGRAM

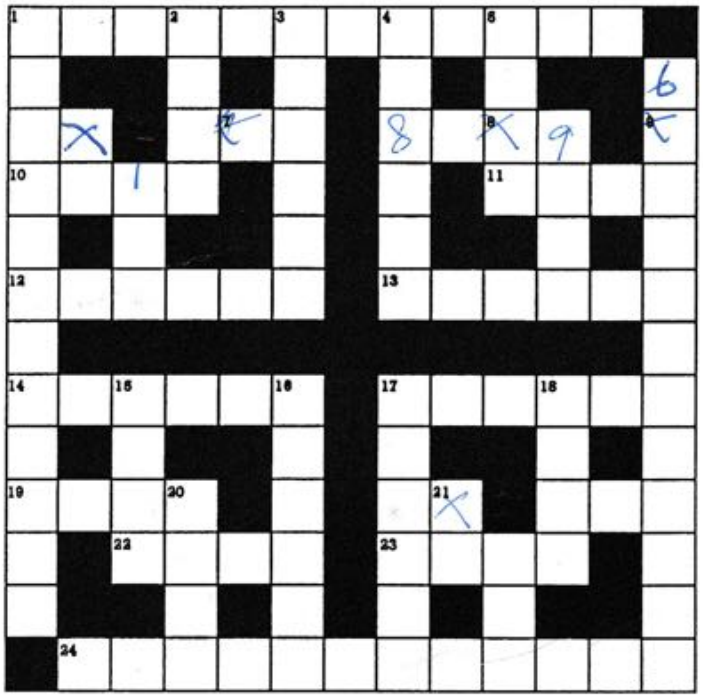

Horizontaal
1. Men bood 'r steeds een lunch, ma
8. Onnozel lichaamsdeel
10. Dit cijfer
11. Sommigen zijn er met zeven paarden uitgetrokken
12. Klem die vaak verboden is
13. Ik zou slecht slapen als ik die stad gezien had
14. Foppen met bedelaarsplunje
17. Vader en dochter vertonen ouderdomskenmerken
19. Verlangen naar hoge kaarten
21. Runder doctrine
22. Doorzichtige plant
23. Ploeg, al of niet met paarden
24. Bak er wat van, van dat gebeuzel

Verticaal
1. Landgoed? Woont u prettig!
2. Nora is verhuisd naar Algerije
3. Hij is verslaafd aan mik
4. Cijfers hoogschatten
5. Het beroep lokt mij aan
6. Vogeltje met achtereinde van zwaar metaal
7. Loopt hij schuin af deze dappere, zo te horen wel
9. Grote auto, zonder wielen?
15. Voor luiaards, een voorbeeld, dit diertje
16. Niet storen, hij is de oudste
17. Zuinig man? maar niet met verf
18. Het blijft gelijk, maar de meid is in de war
20. De brompot is nu rooms-katholiek
21. Dat dier wacht op zijn maal

Oplossingen vóór 26 april a.s. sturen naar mw. G.N. Borsje, Norenburg 237, 2591 AM Den Haag. De winnaar ontvangt een cadeaubon van *f* 25,-.

OPLOSSING KERSTPUZZEL

De overblijvende letter is tussen haakjes geplaatst.
1. velvet-vleet (v), 2. dromen-demon (r), 3. noemen-menen (o), lusten-steun (l), 5. rijwijze-wijzer (ij), 6. kalken-laken (k), 7. valken-laven (k), 8. braden-brand (e),9. pralen-nepal (r), 10. lossen-loens (s), 11. steken-sneer (t), 12. fistel-steil (f), 13. tooien-nooit (e), 14. moeten-tomen (e), 15. ketsen-teken (s), 16. testen-steen (t), 17. slagen-glans (e), 18. worden-woerd (n), 19. opeten-poten (e), 20. rieken-knier (e), 21. reppen-peper (n)22. volgen-loven (g), 23. staken-stank (e), 24. zieden-einde (z), 25. resten-trens (e), 26. garant-traan (g), 27. betijen-bijten (e), 28. seinen-eisen (n), 29. dragen-garen (d), 30. stelen-leest (n), 31. neigen-negen (i), 32. stoken-knots (e), 33. sturen-stern (u), 34. dwalen-eland (w), 35. vlokje-vloek (j), 36. maaien-maine (a), 37. ageren-genre (a), 38. dralen-dalen (r).

De aldus verkregen feestelijke wens luidt: **vrolijk kerstfeest en een gezegend nieuwjaar.**
Uit de vele goede oplossingen is als winnaar getrokken mevrouw De Veer uit Montfort. De geschenkbon van *f* 25,- is haar deel.

COSBO UITEEN DOOR HERZUILINGSMANOEUVRE

Het COSBO bestaat alleen nog in naam. De koepel van de 'samenwerkende' ouderenbonden is geëxplodeerd. Nu de ANBO (190 duizend leden) voorstander is van een breed Seniorenplatform met de belangenorganisaties van gepensioneerden, de OVGO (ondernemingen) en CSPO (overheid en semi-overheid), hebben de confessionele bonden de scheidingszuilen hoog opgetrokken. De katholieke Unie KBO (205 duizend leden) en de protestantse PCOB (55 duizend leden) vrezen in zo'n Breed Platform Ouderenbeleid met o.a.. ook de FNV-ouderen (300 duizend) hun meerderheid kwijt te raken. Met de christelijke vakcentrale CNV hebben zij op 28 januari j.l. een Seniorenberaad gevormd, bedoeld als 'een voorportaal van christelijk overleg.' Voor de ANBO een 'herzuilingsmanoeuvre' en onverteerbaar. Het oud-CDA-kamerlid mw. Cornelissen, als bemiddelaar aangezocht in het vorig jaar ontstane conflict (zie Buitenband 3/1990), reageerde verbaasd op de manoeuvre van haar geestverwanten: 'Als je echt wilt samenwerken, doe je dit soort dingen niet.'

VERZORGINGSHUIS NIET LANGER AANTREKKELIJK

De huidige generatie ouder wordende mensen vindt een kamer in een verzorgingshuis geen aantrekkelijk perspectief meer. Doordat bewoners steeds ouder worden en het aantal dementerende bejaarden toeneemt, is een geleidelijke omvorming van verzoringshuis in semi-verpleeghuis merkbaar. Dit stelt de Landelijke Organisatie Bewonerscommissies Bejaardenoorden (LOBB) in de uitgebrachte nota 'Van verzorgingshuis naar woonzorgcentrum'. Ouderenorganisaties dringen aan op omvorming tot moderne wooncentra. ■